

מ"ח 63428/12/17 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מח"ע 63428-12-17 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' פלוני 17 יולי 2019

לפני כבוד השופט שמאי בקר
המבקשים

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

נגד

המשיבים

פלוני

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד צלי פלג

ב"כ המשיב - עו"ד עידן שני

המשיב - בעצמו

החלטה

הערה: החלטה זו, שנוסחה מותר לפרסום, ניתנה על ידי בית המשפט, באולם, מיד לאחר שמיעת טיעוני הצדדים.

נגד המשיב הוגשה בקשה להארכת צו פיקוח לפי ס' 14 (ב) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, כאשר מבוקש כי הצו שכבר ניתן נגד המשיב ביום 17.7.16, ואשר הוארך ביום 1.2.18 - יוארך עד לתום תקופת חמש השנים, קרי עד ליום 7.4.2021 (להלן: הבקשה).

הבקשה מספרת כיצד הורשע המשיב בשנת 2015 בעובדות כתב אישום מתוקן ולפיו ביצע מעשה מגונה בכוח בבגיה, לאחר שטבל יחד עמו במקווה (מדובר בשתי עבירות אולם באותה טבילה).

בחודש דצמבר 2015 גזר בית המשפט על המשיב שלושה חודשי עבודות שירות ועוד חצי שנה של מאסר על תנאי; לא הוגש ערעור על גזר הדין.

עמוד 1

ביום 17.7.16 כאמור, ניתן צו פיקוח נגד המשיב למשך 18 חודשים, בהסכמה, לאחר שנקבע כי מסוכנותו המינית הינה בינונית-נמוכה.

ביום 1.2.18 שוב הסכים המשיב למתן צו פיקוח נגדו, שוב לתקופה של 18 חודשים, אף תוך הוספת תנאי נוסף לבקשה, כאשר המסוכנות המינית עמדה על כנה : בינונית-נמוכה.

עתה הוגשה הבקשה, והמדינה מבקשת כי בית המשפט ילך עמה את כברת הדרך שנותרה לחומש שמתיר החוק, קרי להאריך את צו הפיקוח על המשיב, ביתרת החודשים, עד חודש אפריל 2021 דהיינו כ 21 חודשים מהיום.

הוגשה חוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות מינית, והיא מבהירה כי עדיין המסוכנות המינית לא זזה, לא נעה כהוא זה, והיא נותרה בינונית-נמוכה. מכאן הגשת הבקשה נגד המשיב.

עיינתי בבקשה, שמעתי את הצדדים טוענים, ראיתי את הפסיקה הרבה שהגיש לעיוני התובע המלומד, ובאתי לכלל מסקנה כי דינה של הבקשה להידחות.

אסביר.

פשיטא, שאינני מעריך מסוכנות מינית ולא בן של מעריך מסוכנות מינית, ואיני מתיימר להחזיק באמתחתי את שלל הכלים שיש בידי המקצוענים, ולמען הסר ספק אבהיר, כי הדברים נאמרים באמת ובתמים, ללא שמץ של ציניות ומתוך הערכה לאנשי המקצוע.

ובכל זאת, סהדי במרומים, שאיני מצליח להבין כיצד אדם שעבר עבירות של ביצוע מעשה מגונה נגד בגיר בשנת 2012, וחלפו להן שבע שנים תמימות, תרתי משמע, מביצוע העבירות (למען הסר ספק, מדובר באדם שעד אז לא היה לו עבר פלילי ואין המדובר ברצידיביסט), כאשר במהלכן לא נפתח תיק אחד לחובת המשיב, לא מב"ד, ואדרבא - גם לאחר מתן גזר הדין ומתן צווי הפיקוח עליו, לא עבר על צווי הפיקוח, לא הפר אותם כהוא זה, כמלוא הנימה.

יצוין, כי לא נעלמה מעיני איזו תקרית באוטובוס באחד הימים, אולם חלפו כבר למעלה כשנה ומחצה מאז, ואותה סטיה קלה (איש לא טוען כי מדובר בהפרה של הדין ולא נפתח תיק משטרתית), ולטעמי מדובר בענין זניח ממש, שלא יכול להטיל כתם או רבב בשבע שנים טובות.

הנה כי כן, לאחר שנעצר המשיב, משך ידו מביצוע עבירות,, אם בתוך התקווה ואם מחוצה לו, וגם לאחר ששילם את חובו לחברה, והוטל עליו צו פיקוח, הרי שגם את זה - לא הפר.

שלוש וחצי שנים של הצמדות לפיקוח תחת מעצר עד תום ההליכים ועוד כשלוש וחצי שנים של שמירה על דרך הישר תחת צו פיקוח, והרי לכם שבע שנים טובות.

כלל איני בטוח, ההפך הוא הנכון, שהנה באות להן שבע שנים רעות.

רוצה לומר, שאין המדובר בשמירה "סתם" על דרך הישר, כאילו מדובר בענין פורמאלי של אדם שפשוט פוחד להתעמת שוב עם החוק (הגם שענין זה הוא לטובה).

המשיב לקח חלק בטיפול ייעודי של עברייני מין, סיים אותו בהצלחה, כאשר עבר מטיפול לטיפול עד אשר מצא את זה המתאים לו.

המשיב נשא אישה בשעה טובה, והוא אב לשלושה ילדים.

משך כחצי שנה, תחת עינו הפקוחה של המפקח מטעם יחידת צור, עובד המשיב כמנהל סופר מרקט, ואין צורך לספר כמה קטינים מסתובבים במרכול במרכז -----; והנה - המשיב שומר על עצמו.

כאמור, איני מצליח להבין, כיצד קופאת הערכת המסוכנות המינית על שמריה? כיצד יתכן, נשגב מבינתי, שבחלוף זמן כה רב ללא שום הפרה, כאשר הנאשם לקח חלק בהליך טיפולי, הסכים פעמיים להארכת צו נגדו ללא הנד עפעף מתוך הבנה למצבו, הקים משפחה לתפארת, הוא מורתע מההליך המשפטי, ולא פחות חשוב - כתוב במפורש ששיתף פעולה באופן מלא עם קצין הפיקוח לאורך כל הזמן. כל אלה לא מזיזים, לא באים לידי ביטוי, אין בהם כדי להזיז קמעה את הערכת המסוכנות המינית לטובת המשיב?

כבודם של מעריכי המסוכנות המינית במקומם, אולם הלכה היא שבית המשפט יכול שלא לאמץ את מסקנתם, וסבורני שכאשר מניתי לעיל את השינויים וההתקדמות שערך המשיב משך 7 שנים, לאחר ששמתי את כל אלה על כף מאזניים אחת, וראיתי כי הכף מוטית לטובת המשיב, באופן מהותי, איני מצליח להבין ולקבל, בכל הכבוד, את המלצת היחידה לפיקוח על בסיס הערכת המסוכנות.

עוד הבאתי בחשבון במסגרת החלטתי, כי אותה עבירה יחידה שעבר המשיב, לפני שבע שנים, בוצעה כלפי בגיר אחר, ולא חלילה נגד קטינים. אינני מקל ראש, אולם אני מציין את הדבר זאת לנוכח הפסיקה שהניח בפניי התובע המלומד.

חלק מהפסיקה מדברת בעבירות קשות נגד קטינים, וברור שבכגון דא שומא על בית המשפט להיות זהיר שבעתיים (ראו למשל את פע"מ 8834-06-18 שם דובר באב בן בליעל שביצע עבירות קשות בבנו בן ה-9, ואיך זיל גמור).

אותה פסיקה שהגישה המדינה, המדברת על כך שאין כל מניעה להאריך צו פיקוח עד תום החומש, היא אולי נכונה כעקרון, אולם לא מצאתי להקיש ממח"ע 14165-01-15 או ממח"ע 16151-01-18, שכן בראשון דובר על ברנש שהכחיש את ביצוע העבירות וטען שאינו זקוק לטיפול ואילו השני דיבר באחד שלא היו לו תובנות לגורמי סיכון והוא סבר שאינו זקוק לפיקוח.

המשיב שלנו, לא רק שרכש כלים רבים במהלך הטיפול, הוא עושה בהם שימוש מצוין, אלא שהוא היכה על חטא ולקח אחריות על מעשיו, אין הוא מתנער מהם, והוא שונה בתכלית השינוי מאותם מפוקחים.

כך גם המצב ביחס לבש"פ 8054/14 בענין פלוני, שם דיברה כבוד השופטת חיות (כתוארה אז) על הצורך בצו פיקוח שמשרת את האינטרס הציבורי, ואין לי מחלוקת על כך, אולם הדברים נאמרו אגב דיון בענינו של אדם שהזמין קטין לביתו, בן 11, וביצע בו מעשים קשים, הוא נדון ל 8 שנות מאסר.

הוא הדין עניינו של אחד נודלמן (בש"פ 3730/13), אשר נדון ל 30 חודשי מאסר בפועל, פי עשר מאותם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות אותן ריצה המשיב כאן; אין תמה שכבוד השופט רובינשטיין, כתוארו אז, על רקע אותם מעשים שביצע נודלמן - מצא לקבוע כי ראוייה זהירות בבקשות כגון דא.

ואחרון חביב - פלוני מבש"פ 1064/12, מפוקח שלא גילה שום תובנה למעשיו, ולחומרות העבירות בהן הורשע, שלא לקח אחריות עליהן, והדבר די תמוה נוכח העובדה שנגזרו עליו לא פחות מ 66 חודשי מאסר בפועל. מה ענין שמיטה להר סיני?

המדינה לא הניחה בפני פסיקה ביחס לאדם כמו המשיב כאן, שלקח אחריות על מעשיו, שעבר טיפול משמעותי, שמשך 7 שנים רצופות הוא מתנהג כילד טוב ירושלים (או ----), משתף פעולה באופן מלא עם קצין הפיקוח, גם עם "קצינת פיקוח" בדמות אשתו (חוות הדעת מדברת על כך שגם היא משמשת גורם מרסן), הוא אב לשלושה ובעל משפחה (לא אותו פרחח רווק מלפני שבע שנים), והוא מפרנס את משפחתו באופן מעורר כבוד.

סוף דבר אפוא, שתמיד ניתן להמשיך עוד את הפיקוח עד תום חמש השנים, והגם שברי לי שצריך לנהוג בזהירות בעניינים אלו, לא על מנת להעניש עבריינים לשעבר, אלא בכדי להגן על הציבור, עדיין - החומש אינו אוטומטי, שאם כך - די היה בחוות דעת של מסוכנות מינית, ובהערכה פורמאלית של הצו.

בית המשפט צריך לעודד עברייני מין, לחזור לדרך המלך, כאשר מדובר באדם שאינו עבריין מועד, ולא אחזור על שלל הישגיו לעיל, יש לומר - הרף.

באותה נשימה, של עידוד למשיב, של הסרת הכובע בפניו על הדרך היפה שעבר, אני מזהירו, כי הסרת הרסן עלולה לשכר, האוויר והחופש יכו בפניו ובריאותיו, והוא נקרא לנהוג זהירות מופלגת, לבל חלילה יבוא שוב אל בית המשפט.

אני דוחה אפוא את הבקשה.

החלטתי תיכנס לתוקף בתוך 14 ימים מהיום, על מנת לאפשר למדינה להרהר בדבר, ואם תחליט שלא לערער, תודיע מראש, מטעמים מובנים.

ניתנה והודעה היום י"ד תמוז תשע"ט, 17/07/2019 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט

הוקלדעלידיהגרבווקשיש